

Skryté dějiny čtyřicátého verše – číslo čtrnáct

Druhé běda – část první

Jeff Pippenger

2026-06-05

V předchozím článku jsme prorocké charakteristiky páté polnice, která je prvním běda, uvedli do souladu s brzy přicházejícím nedělním zákonem. Považujeme-li pátou polnici za první z posledních tří polnic z hlediska přístupu, podle něhož první znázorňuje poslední, uvádí to prorockou úlohu islámu prvního běda do souladu se zemětřesením ze Zjevení 11. Den poté, co jsme o tomto článku hovořili na sobotním shromáždění, jsem obdržel e-mail od přítele; i on se snažil uvést do souladu šestou polnici, která je druhým běda, s brzy přicházejícím nedělním zákonem. To je oprávněný přístup, neboť poslední tři polnice jsou tři běda.

A viděl jsem a uslyšel anděla letícího středem nebe, jak praví mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní zvuky polnice tří andělů, kteří ještě mají troubit! Zjevení 8,13.

Poslední tři polnice představují v rámci sedmi polnic samostatný symbol, stejně jako poslední tři církve jsou odlišné od prvních čtyř a poslední tři pečeti jsou odlišné v rámci sedmi pečeti. Tato prorocká pravda byla v průběhu let často probírána. Spolu s tím, že máme zvažovat světlo, jež vychází z chápání prvního a třetího běda jako symbolu alfy a omegy, musíme rovněž pohlížet na tři běda jako na trojí naplnění proroctví.

Trojí uplatnění proroctví ukazuje, že ve třetím běda budou přítomny všechny prorocké charakteristiky prvního i druhého běda. První běda byl islám Arábie a druhý běda byl islám Turecka. První běda mělo „trápit“ a druhé běda „usmrtit“ třetinu lidí.

Trýzeň prvního běda

A bylo jim dáno, aby je nezabýjeli, nýbrž aby byli trýzněni pět měsíců; a jejich trýzeň byla jako trýzeň štíra, když uštkne člověka. ... A měli ocasy podobné štírům a v jejich ocasech byla žihadla; a jejich moc byla škodit lidem pět měsíců. Zjevení 9,5.10.

Smrt druhého běda

A byli rozvázáni ti čtyři andělé, kteří byli připraveni na hodinu, a den, a měsíc, a rok, aby usmrtili třetí část lidí. ... Těmito třemi byla pobita třetí část lidí, ohněm, dýmem a sírou, které vycházely z jejich úst. Zjevení 9,15.18.

Ty dvě třetiny lidí, které nebyly usmrceny, nečinily pokání.

A ostatní lidé, kteří nebyli těmito ranami pobiti, přece nečinili pokání ze skutků svých rukou, aby se neklaněli démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene a dřeva, které nemohou ani vidět, ani slyšet, ani chodit. A nečinili pokání ani ze svých vražd, ani ze svých čarodějsství, ani ze svého smilstva, ani ze svých krádeží. Zjevení 9,20.21.

Sedm polnic předobrazuje sedm posledních ran a ve dvacátém verši jsou polnice nazvány ranami. Spojené státy jsou jednou třetinou trojitého spojení draka, šelmy a falešného proroka a při nedělním zákoně jsou jako šesté království usmrceny. Jejich smrt byla způsobena falešným uctíváním, předobrazeným „skutky jejich rukou“, „uctíváním“ „démonů a modlami ze zlata, stříbra, mědi, kamene a dřeva“, „vraždami“, „čarováním“, „smilstvem“ a „krádežemi“.

Nepravé uctívání, jehož předobrazem je uctívání v neděli, je „příčinou“, z níž je třeba činit pokání; oni však pokání neučinili, a tak „následkem“ je trápení a smrt přinášené kobyilkami islámu. Ačkoli jedna třetina lidí, Spojené státy, je při nedělním zákonu usmrcena, zbývající dvě třetiny nečiní pokání.

Běda a anděl

První a druhé běda odpovídají prvnímu a druhému andělu milleritské historie a tato historie se v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc opakuje doslova do posledního písmene. Dějiny sto čtyřiceti čtyř tisíc jsou dějinami třetího anděla a odpovídají třetímu běda. Tak jako se mezníky milleritské historie opakují v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, tak se také mezníky prvního a druhého běda budou opakovat v dějinách třetího anděla.

„První a druhé poselství byla dána v letech 1843 a 1844 a nyní jsme pod hlásáním třetího; avšak všechna tři poselství mají být stále ještě hlášána. Je právě tak nezbytné nyní jako kdykoli předtím, aby byla opakována těm, kdo hledají pravdu. Perem i hlasem máme znít toto hlásání a ukazovat jejich pořadí i uplatnění proroctví, která nás přivádějí k poselství třetího anděla. Třetí nemůže být bez prvního a druhého. Tato poselství máme dávat světu v publikacích i v proslovech a na linii prorockých dějin ukazovat věci, které byly, i věci, které budou.“ Selected Messages, kniha 2, 104.

Naší prací jako studentů proroctví je spojit poselství prvního a druhého anděla do poselství třetího anděla. Bez prvních dvou poselství nemůžete mít třetí poselství, neboť „nemůže být třetího bez prvního a druhého“. To platí z hlediska „posloupností“, neboť není-li prvního a druhého, pak je třetí ve skutečnosti prvním. Platí to také z hlediska „obsahu“, neboť prorocké charakteristiky prvního a druhého určují charakteristiky třetího. Matematicky není třetího bez prvního a druhého a prorocky nejsou v třetím andělu žádné mezníky, jsou-li mezníky prvního a druhého vynechány.

„Bůh dal poselstvím ze Zjevení 14 jejich místo v prorocké linii a jejich dílo nemá ustát až do závěru dějin této země. Poselství prvního a druhého anděla jsou stále pravdou pro tento čas a mají probíhat souběžně s tím, které následuje. Třetí anděl zvěstuje své varování mocným hlasem. ‚Potom,‘ řekl Jan, ‚jsem viděl jiného anděla sestupovat z nebe, majícího velikou moc, a země byla ozářena jeho slávou.‘ V tomto osvětlení je spojeno světlo všech tří poselství.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Naším úkolem je ukázat „v linii prorockých dějin to, co bylo“ v hnutí milleritů, „a to, co bude“ v hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Pán se chystá potrestat svět pro jeho nepravost. Chystá se potrestat náboženská společenství za to, že odmítla světlo a pravdu, které jim byly dány. Velké poselství, spojující poselství

prvního, druhého a třetího anděla, má být dáno světu. To má být těžištěm našeho díla.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, s. 950.

Spojení poselství prvního a druhého anděla je tím, co osvěcuje zemi, když sestupuje anděl ze Zjevení osmnáct. Uvedla: „Potom jsem viděl,“ řekl Jan, „jiného anděla, jak sestupuje z nebe, maje velikou moc, a země se rozzářila jeho slávou.“ V tomto osvětlení je spojeno světlo všech tří poselství. „Osvícení“ spojené s tím, že „země se rozzářila“, je uskutečněno tehdy, když „je spojeno světlo všech tří poselství“. Dílo spojování řádku za řádkem, těchto tří poselství, uvedením milleritské historie do paralely s historií sto čtyřiceti čtyř tisíc, má být rovněž vykonáno i se třemi bédami.

Pád Babylóna, jak jej zvěstoval druhý anděl, nelze oddělit od poselství prvního anděla. Poselství prvního anděla určilo druhý příchod Krista na rok 1843, a když toto poselství selhalo, účinek tohoto poselství způsobil pád protestantských církví. Účinkem byl druhý anděl, příčinou bylo selhání prvního anděla. Kdyby nebylo prvního anděla, nebylo by ani pádu Babylóna, jak jej zvěstoval druhý anděl. Prvek, který spojoval příčinu a účinek, byl „čas“. „Čas“ (1843) se nenaplnil a toto selhání vyvolalo „účinek“. „Příčinou“ byl omyl v určení, že tři proroctví, o nichž Miller nesprávně usoudil, měla skončit kolem roku 1843. Těmito třemi proroctvími bylo 1335, 2300 a 2520 let, o nichž se Miller domníval, že skončí Kristovým příchodem na oblacích v roce 1843. Když časová proroctví, jimž Miller nesprávně porozuměl, selhala, poskytlo to protestantům důvod k odmítnutí poselství prvního anděla a přišel druhý anděl. První anděl byl „příčinou“ a druhý byl „účinkem“.

Poselství prvního a druhého anděla nelze oddělit, neboť jsou prorocky spojena prorockým časem. První a druhé běda jsou rovněž prorocky spojeny „časem“. Časové proroctví prvního běda, vymezující sto padesát let trýznění, končí přesně tam, kde začíná časové proroctví tří set devadesáti jednoho roku a patnácti dnů druhého běda, které zabíjí. Časové proroctví spojuje první a druhé běda a také poselství prvního a druhého anděla.

Naplnění časových proroctví prvního a druhého běda dalo moc poselství prvního anděla a přivedlo anděla ze Zjevení deset, aby osvětlil svět svou slávou. O prvním andělu sestra Whiteová zaznamenala, že jí „bylo řečeno, že jeho posláním je osvětlit zemi svou slávou a varovat člověka před přicházejícím Božím hněvem“. To je totožné poslání třetího anděla ze Zjevení osmnáct.

„Anděl, který se připojuje k hlásání poselství třetího anděla, má osvětlit celou zemi svou slávou. Zde je předpověděno dílo světového rozsahu a neobyčejné moci. Adventní hnutí let 1840–44 bylo slavnou manifestací Boží moci; poselství prvního anděla bylo neseno ke každé misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoli zemi zaznamenán od reformace šestnáctého století; avšak to vše má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.“

„Toto dílo bude podobné dílu Letnic. Jako byl při vylití Ducha svatého na počátku evangelia dán ‚raný déšť‘, aby způsobil vzklíčení drahocenného semene, tak bude při jeho závěru dán ‚pozdní déšť‘ k dozrání žně. ‚Tehdy poznáme, budeme-li usilovat poznat Hospodina; jeho vyjití je připraveno jako jitro; a přijde k nám jako déšť, jako pozdní i raný déšť na zemi.‘ Ozeáš

6,3. „Radujte se tedy, synové Sióna, a veselte se v Hospodinu, svém Bohu; neboť vám dal raný déšť v pravé míře a sešle vám déšť, raný i pozdní déšť.“ Joel 2,23. „V posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na každé tělo.“ „A stane se, že každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen.“ Skutky 2,17.21.“

„Velké dílo evangelia nemá skončit menším projevem Boží moci, než jaký provázal jeho počátek. Proroctví, která se naplnila při vylití raného deště na počátku evangelia, se mají znovu naplnit při pozdním dešti na jeho závěru. Zde jsou „časy občerstvení“, k nimž apoštol Petr vzhlížel, když řekl: „Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a pošle Ježíše.“ Skutky 3,19.20.“ Velký spor, 611.

Naplnění časových proroctví prvního a druhého běda přivedlo roku 1840 anděla, aby ozářil zemi svou slávou, a tím dalo moc poselství prvního anděla; a naplnění třetího běda přivedlo anděla, aby ozářil zemi svou slávou dne 11. září, a tím dalo moc poselství třetího anděla. Osvícení země je uskutečněno spojením obou hnutí v paralelní aplikaci — řádek za řádkem. Je to poselství tří bēd, které dává moc poselství tří andělů. Jsou spolu utkány jako dvě linie; jedna vnitřní a druhá vnější. Tři andělé představují dílo Božího lidu a jejich dílo je zmocněno naplněním tří bēd. Vnější představuje islám a jeho prorocké dílo a vnitřní představuje Krista v Jeho lidu — naději slávy. Z tohoto důvodu je Juda v Jákobově proroctví o symbolice jeho dvanácti synů v posledních dnech připoután k oslu.

I Jákob svolal své syny a řekl: Shromážděte se, abych vám oznámil, co vás potká v posledních dnech. Shromážděte se a slyšte, synové Jákobovi, naslouchajte Izraeli, svému otci. ... Judo, tebe budou tvoji bratři chválit; tvá ruka bude na šíji tvých nepřátel, synové tvého otce se ti budou klanět. Juda je lví mládě; od kořisti jsi vystoupil, synu můj; sehne se, ulehne jako lev a jako starý lev; kdo ho probudí? Žezlo nebude odňato Judovi ani vládcovská hůl od jeho nohou, dokud nepřijde Šilo; a jemu bude patřit poslušnost národů. Přivazuje své oslátko k révě a hříbě své oslice k vybrané révě; ve víně pere svůj oděv a v krvi hroznů svůj šat. Jeho oči budou temné od vína a jeho zuby bílé od mléka. Genesis 49,1.2.8–12.

Kristus je Lev z pokolení Judova, který vypral své roucho v krvi a který je „vyvolenou révou“, jež je prorocky přivázána k „oslátku“. Vnější poselství tří bēd je svázáno s vnitřním poselstvím tří andělů. První a druhý anděl probíhají souběžně s třetím andělem a první a druhé běda musejí probíhat souběžně s třetím běda.

Klíč

Bitva o Ninive je „klíčem“, který přivádí na svět temnotu islámu, když se při brzy přicházejícím nedělním zákoně zahojí smrtelná rána římského katolicismu; tímto zákonem je zemětřesení ze Zjevení jedenácté kapitoly, kde třetí běda přichází náhle. Přichází v „hodině“ zemětřesení.

A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, a desátý díl města padl, a při tom zemětřesení bylo usmrceno sedm tisíc lidí; a ostatní byli naplněni bázní a vzdali slávu Bohu nebes. Druhé běda pomínulo; a hle, třetí běda přichází brzo. Zjevení 11,13.14.

Nedělní zákon zahajuje pro svět dobu zkoušky obrazu šelmy a bitva o Ninive je klíčem, který určuje dobytí šestého království, když je nevěstka z Týru připomenuta, právě když začíná zpívat své písně v naplnění Izajáše dvacet tři. Zkouška obrazu šelmy je zkouškou, podle níž je rozhodován věčný úděl člověka, a je rozhodnut dříve, než se uzavře doba milosti. Doba milosti se pro svět uzavírá, když Michael povstane. Doba zkoušky obrazu šelmy pro svět ze Zjevení třinácté kapitoly, od dvanáctého verše dále, je předobrazena dobou zkoušky obrazu šelmy pro Spojené státy.

„Až Amerika, země náboženské svobody, spojí své síly s papežstvím v nátlaku na svědomí a v donucování lidí, aby ctili falešnou sobotu, budou lidé v každé zemi na celé zeměkouli vedeni k tomu, aby následovali jejího příkladu.“ Testimonies, svazek 6, s. 18.

Doba zkoušky obrazu šelmy ve Spojených státech odděluje a pečeti sto čtyřicet čtyři tisíc ze Zjevení 7 a doba zkoušky obrazu šelmy pro svět pečeti veliký zástup ze Zjevení 7.

„Cizí národy budou následovat příkladu Spojených států. Ačkoli stojí v čele, přece táž krize dolehne na náš lid ve všech částech světa.“ Testimonies, svazek 6, 395.

Klíč, znázorněný bitvou o Ninive, označuje pro svět počátek doby zkoušky obrazu, zatímco pro Spojené státy zároveň označuje konec doby zkoušky obrazu. Klíč, znázorněný bitvou o Ninive, otevírá bezdnou propast, z níž přichází záplava islámu, ve světě představovaná kobyilkami. Tento klíč na konci půlnočního volání je předobrazem klíče, který otevírá tutéž propast ve Spojených státech na počátku půlnočního volání.

Klíč ve Spojených státech je v Leviticu dvacet tři představen jako svátek troubení na polnice, kdy je osel uvolněn na počátku provolávání půlnočního volání. Tento klíč je otočen, když dorazí ohnivě koule Nashvillu. Svátek troubení na polnice a útok na Nashville, když je islám uvolněn, předobrazuje bitvu o Ninive při nedělním zákonu.

Nedělní zákon je koncem vyhlásování „půlnočního“ volání, neboť volání se tehdy mění v „mocné“ volání, a počátek onoho období musí z prorocké nutnosti znázorňovat jeho konec. V prvním běda měl islám po sto padesát let trýznit vojska Říma, která předobrazuje Spojené státy. Klíč (bitva u Ninive) označuje počátek vyhlásování půlnočního volání, stejně jako svátek troubení. V Leviticu dvacet tři je mezi svátkem troubení a Letnicemi, které jsou také svátkem stánků, patnáct dní. Těchto patnáct dní během doby zkoušky obrazu šelmy ve Spojených státech odpovídá sto padesáti letům trýznění v prvním běda. Patnáct je desetinou ze sto padesáti.

Těch patnáct dnů (sto padesát let) končí, když začíná tři sta devadesát jedna let a patnáct dnů. Od 22. října 1844 se prorocký čas již nepoužívá, a tak sto padesát let soužení je symbolem patnácti dnů z Leviticus dvacet tři, které začínají svátkem troubení, po němž o pět dnů později následuje vztyčení korouhve, po němž o pět dnů později následuje soud Dne smíření, po němž následuje pět dnů do letničního vylití.

Tam začíná „hodina a den a měsíc a rok, aby pobili třetí část lidí“. „Hodina“ je hodinou velikého zemětřesení, jímž je nedělní zákon. „Den“ je dnem Hospodinovy odplaty, když je laodicejská církev adventistů sedmého dne vyvržena z úst Páně.

Neboť jsou národem bez rady a není v nich žádného rozumu. Ó kéž by byli moudří, kéž by tomu rozuměli, kéž by uvážili svůj poslední konec! Jak by mohl jeden pronásledovat tisíc a dva obrátit deset tisíc na útěk, kdyby je jejich Skála nebyla prodala a Hospodin nevydal? Neboť jejich skála není jako naše Skála; to i sami naši nepřátelé dosvědčují. Vždyť jejich réva je z révy Sodomy a z polí Gomory; jejich hrozny jsou hrozny žluči, jejich střapce jsou hořké. Jejich víno je jed draků a ukrutný jed zmijí. Cožpak to není u mne uloženo a zapečetěno mezi mými poklady? Mně náleží pomsta i odplata; v ustanovený čas uklouzne jejich noha, neboť den jejich pohromy je blízko a to, co na ně přijde, spěchá. Neboť Hospodin bude soudit svůj lid a slituje se nad svými služebníky, když uvidí, že jejich síla pominula a není nikoho, kdo by byl zavřen nebo ponechán. A řekne: Kde jsou jejich bohové, ta skála, v níž doufali?
Deuteronomium 32,28–37.

„Hodina“ zemětřesení je „dnem jejich pohromy“. Je to soud nad těmi v adventismu, kteří nemají porozumění poznání, jež se v posledních dnech rozmnožuje. Zvolili si falešnou skálu, na níž stavějí svůj dům, a ve skutečnosti je jejich skála pískem.

„Bylo dáno varování: Nesmí se připustit nic, co by narušilo základ víry, na němž stavíme od té doby, kdy přišlo poselství v letech 1842, 1843 a 1844. Byla jsem v tomto poselství a od té doby stojím před světem věrná světlu, které nám Bůh dal. Nemáme v úmyslu sejmut své nohy z plošiny, na níž byly postaveny, když jsme den po dni hledali Pána v opravdové modlitbě a hledali světlo. Myslíte si, že bych se mohla vzdát světla, které mi Bůh dal? Má být jako Skála věků. Vedlo mne od té doby, co mi bylo dáno.“ Review and Herald, 14. dubna 1903.

„Měsíc“ představuje první měsíc.

I vy, synové Sióna, se radujte a veselte se v Hospodinu, svém Bohu, neboť vám dal podzimní déšť v pravé míře a sešle vám déšť, déšť podzimní i jarní, v prvním měsíci. Humna budou plná obilí a kádě budou přetékat moštěm a olejem. A nahradím vám léta, která pohltila kobylka, housenka, brouk a žravý hmyz, mé veliké vojsko, které jsem poslal mezi vás. Budete jíst dosyta a nasytíte se a budete chválit jméno Hospodina, svého Boha, který s vámi podivuhodně jednal; a můj lid nebude navěky zahanben. I poznáte, že já jsem uprostřed Izraele a že já jsem Hospodin, váš Bůh, a nikdo jiný; a můj lid nebude navěky zahanben. Joel 2,23–27.

V „hodině“ nedělního zákona neočekávaně udeří islám třetího běda a laodicejský adventismus se zahanbí, neboť důvěřoval ve skálu hada. Tehdy, v prvním měsíci, je na očistěný lid vylit pozdní déšť. V tom okamžiku jsou Spojené státy usmrceny po soužení od Nashvillu dále. Soužení, jímž je ničení měst, začíná, a v hodině nedělního zákona Spojené státy končí (jsou usmrceny) jako šesté království biblického prorocství, čímž uvádějí dobu zkoušky obrazu šelmy pro svět, která končí, když osmé království dospěje ke svému konci, a nebude nikoho, kdo by mu pomohl (je usmrceno).

Eufkrat

Řeka Eufkrat je symbolicky spojována s islámem a Eufkrat znamená „plodný“ nebo „vypuknout“. Ve druhém běda jsou uvolněny čtyři větry, které jsou spoutány u Eufkratu.

A zatroubil šestý anděl, a uslyšel jsem hlas od čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Bohem, jenž pravil šestému andělu, který měl troubu: Rozvaž čtyři anděly, kteří jsou svázáni při veliké řece Eufratu. A ti čtyři andělé byli rozvázáni, připraveni na hodinu a den a měsíc a rok, aby pobili třetinu lidí. Zjevení 9,13–15.

Eufrat představoval východní hranici Zaslíbené země a islám je v proroctví „syny východu“. Jejich prorockým znakem je, že jsou zadržováni a uvolňováni, počínaje tím, že Hagar byla zadržována Sárrou.

I řekl Bůh: Sára, tvá žena, ti vpravdě porodí syna; a nazveš jeho jméno Izák. A ustanovím svou smlouvu s ním jako smlouvu věčnou i s jeho potomstvem po něm. A pokud jde o Izmaele, vyslyšel jsem tě: Hle, požehnal jsem mu a učiním jej plodným a převelice jej rozmnožím; zplodí dvanáct knížat a učiním z něho veliký národ. Genesis 17,19.20.

Izmael měl být učiněn plodným a Eufrat znamená plodný. Na závěr proroctví o sto padesáti letech trápení prvního běda začalo proroctví o hodině, dni, měsíci a roce, když byl islám uvolněn, aby pobíjel třetí část lidí. Při nedělním zákonu je usmrceno šesté království biblického proroctví a je to třetí část novodobého Říma. Islám byl zadržen 11. srpna 1840 při zmocnění poselství prvního anděla a byl uvolněn při zmocnění poselství třetího anděla dne 11. září.

Dne 11. září začalo pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc, když soud nad mrtvými skončil a začal soud nad živými. Když byl 11. září uvolněn islám třetího běda, byl během doby pečetení ihned zadržen.

„Toto vidění bylo dáno v roce 1847, kdy jen velmi málo adventních bratří zachovávalo sobotu, a z těchto jen nemnozí se domnívali, že její zachovávání má dostatečný význam k tomu, aby vymezovalo hranici mezi lidem Božím a nevěřícími. Nyní začíná být patrné naplnění onoho vidění. „Počátek onoho času soužení,“ o němž je zde zmínka, se nevztahuje k době, kdy rány začnou být vylévány, nýbrž ke krátkému období těsně předtím, než budou vylity, zatímco Kristus je ve svatyni. V oné době, kdy se dílo spasení bude uzavírat, bude na zemi přicházet soužení a národy se budou hněvat, přesto však budou zadržovány, aby nebránily dílu třetího anděla. V oné době přijde „pozdní déšť,“ neboli občerstvení od přítomnosti Páně, aby dal moc mocnému volání třetího anděla a připravil svaté, aby obstáli v období, kdy bude vylito sedm posledních ran.“ Early Writings, 85.

„Krátké období“ času vedoucí k ukončení doby milosti je obdobím, kdy „Kristus je ve svatyni“ a „dokončuje“ „dílo spásy“.

„V předobrazné soustavě, která byla stínem Kristovy oběti a kněžství, bylo očištění svatyně poslední službou, kterou velekněz vykonával v každoročním cyklu služby. Bylo to závěrečné dílo smíření — odstranění neboli odnětí hříchu z Izraele. Předznamenávalo závěrečné dílo ve službě našeho Velekněze v nebi, při odstranění neboli vymazání hříchů Jeho lidu, které jsou zaznamenány v nebeských záznamech. Tato služba zahrnuje dílo vyšetřování, dílo soudu; a bezprostředně předchází Kristovu příchodu na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou; neboť když přijde, každý případ již bude rozhodnut. Ježíš praví: „Má odplata je se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.“ Zjevení 22,12. Právě toto dílo soudu, bezprostředně předcházející druhému adventu, je ohlášeno v poselství prvního anděla ve Zjevení 14,7: „Bojte

se Boha a vzdejte Mu slávu, neboť přišla hodina Jeho soudu.“ Velký spor, 352.

„Vymazání hříchů Jeho lidu“ nastává během soudu živých.

Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly vymazány, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně; a aby poslal Ježíše Krista, který vám byl předtím zvěstován: jehož musí nebesa přijmout až do časů obnovení všech věcí, o nichž Bůh mluvil ústy všech svých svatých proroků od počátku světa. Skutky 3,19–21.

Aby člověk mohl činit pokání, musí být naživu, a pokání, o němž se zde Petr zmiňuje ve svém plném smyslu, nastává, když „přijdou časy občerstvení“. Odpočinutí a občerstvení jsou pozdní déšť, který započal, když mocný anděl ze Zjevení osmnácté kapitoly sestoupil, aby osvětlil zemi svou slávou. Tento mocný anděl byl také oním prvním andělem z 11. srpna 1840, který sestoupil, když byl islám zadržen, a tento anděl nebyl „nikým menším než Ježíšem Kristem“. „Občerstvení“ a „časy obnovení všeho“ začínají tím, že je islám uvolněn, aby rozhněval národy, a poté zadržen, zatímco je pečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc. 11. září vyznačuje časy občerstvení a odpočinutí, jimiž je pozdní déšť, a vyznačuje období „obnovení všeho“. Tím, co je obnoveno, je církev, která je od vzpoury roku 1863 církví bojující, avšak v době pečetení sto čtyřiceti čtyř tisíc se stane církví vítěznou.

Církev bojující je směsicí pšenice a koukolu a církev vítězná je prvotinovou pšeničnou obětí Letnic. 11. září bylo poprvé, kdy Bileám udeřil oslici, a Bileám (Spojené státy) bezprostředně po překvapivém útoku zahájil celosvětovou válku proti terorismu. Bileámova oslice představuje tři běda, která tvoří třetí běda a která probíhají souběžně se třemi andělskými poselstvími. Tři běda jsou tedy prorocky řízena třemi kroky tří andělů. Z tohoto důvodu je podruhé, když Bileám udeřil oslici, toto udeření zdvojením, jak je tomu vždy ve druhém kroku. Mezi dvěma vinicemi dávné doslovné a moderní duchovní slavné země zasáhl islám Izrael 7. října 2023 a na Gazu bylo okamžitě uvaleno omezení, a potom islám zasáhne Nashville.

Nashvillský úder je druhým ze dvou překvapivých útoků, který se v Balámově svědectví odehrává mezi vinicemi. Nashville označuje prorocký mezník, kdy se poselství půlnočního volání spojuje s druhým andělem. Poselství půlnočního volání začíná, když dva Kristovi učedníci (představující poselství druhého anděla) odvažují oslici na počátku triumfálního vjezdu. Tento průvod nakonec vede ke kříži, jenž představuje zemětřesení brzy přicházejícího nedělního zákona, kdy římská nevěstka po svém zapomenutí v dějinách Spojených států přemáhá šesté království biblického proroctví.

Když nevěstka při nedělním zákoně začne zpívat své písně, bitva o Ninive bude zopakována a bude otočen klíč, který označuje otevření doby zkoušky obrazu šelmy ve světě. Bitva o Ninive je ukončením vyhlášení půlnočního volání, které se potom proměňuje v hlasité volání třetího anděla. Počátek tohoto období, který je vyznačen překvapivým útokem na Nashville, bude rovněž předobrazem bitvou o Ninive, neboť Ježíš jako Alfa i Omega vždy znázorňuje konec počátkem. Útok na Nashville bude z prorocké nezbytnosti obsahovat prvky vítězství Říma nad Persií, které umožní islamu naplnit zemi temnotou. Donald Trump je symbolem obrazu Říma, a proto v bitvě o Ninive spojené s úderem na Nashville zvítězí, avšak jeho síla vzdorovat záplavě islamu bude

vyčerpána.

Bitva, kterou Ronald Reagan v roce 1989 úspěšně vyhrál, byla studená válka, jež započala na konci druhé světové války. Trumpova studená válka je bitvou u Pania a vede ke třetí světové válce při nedělním zákonu, jenž byl předobrazem bitvou u Actia a také bitvou o Ninive. Trumpova studená válka, znázorněná bitvou u Pania, vede ke stržení „zdi“ oddělení církve a státu v Ústavě, jak bylo předobrazeno stržením berlínské „zdi“ v roce 1989.

Nashville představuje bod, v němž Bileámová oslice přitiskne Bileámovu nohu ke zdi, a tak označuje zchromení u zdi. Období půlnočního volání začíná událostí, která narazí do zdi oddělení v Ústavě, a tím vyznačí počátek vztyčování obrazu šelmy (spojení církve a státu) mezníkem, který předobrazuje stržení zdi oddělení na konci vztyčování obrazu šelmy. Donald Trump bude prorocky mluvit prostřednictvím výkonného nařízení, které předobrazuje promluvení při nedělním zákonu, jak bylo předobrazeno Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798. Tam porazí globalisty z Demokratické strany i jejich protějšky, globalisty RINO z Republikánské strany. Jeho vítězství nad nepřáteli, předobraznými Persií v bitvě u Ninive, zanechá obě strany politické války zbavené síly nezbytné k odporu proti kobyilkám islámu, které se rozšíří po zemi. Trumpova pohmožděná noha je zdí na počátku hlásání půlnočního volání, která vede ke zdi na konci.

V příštím článku budeme pokračovat v tomto pojednání o třech bédách.